

Трайко Симеоновъ

Пролѣтъ

Презъ морета, презъ долини
иде вече пролѣтъта
и край нази тя ще мине
сѣсѣ усмивка на уста.

Цѣла въ злато и омая,
и обкичена съ цвѣтя,
като слънце ще сияе
отъ възлешбна красота.

Тя навсѣде даръ чудесенъ
ще разлива благодать —
тя самата — сладка пѣсенъ,
тя самата — ароматъ.